

NIGULA 50

50 aastat tagasi loodi Nigula looduskaitseala. Siis oli kaitseala eesmärgiks eelkõige see, et seoses plaanitud intensiivsete soolade kuivendustöödega pannakse looduslik soostumisprotsess enamikel Eesti soodel seisma. Et sellisel juhul poleks enam võimalik uurida soostumist inimese tegevusest mõjustamata alal, siis pidid Nigulas säilima võimalused Eesti looduslikele tingimustele omaste soostumisprotsesside uurimiseks ja teiste sellega seotud looduslike muutuste kindlakstegemiseks. Praeguseks pole õnneks siiski enamikel Eesti soodel soostumisprotsessist „jagu saadud” ja täna on Eestis Nigulale sarnaseid kaitsealuseid soid kümneid tuhandeid hektareid. Kahjuks pole aga meile jäänud ühtegi sood, mis poolsajand tagasi plaanitud totaalset kuivendusaktioonist oleks päriselt pääsenud. Ka Nigula on mõjutatud põllu- ja metsamajanduse arendamiseks rajatud servakuivendusest.

Õnneks pole aga meie soode tervis nii halb kui mujal Euroopas, kus kaevandusjärgsete jääksoode rabadeks taastamiseks tõsiseid pingutusi tehakse. Kusjuures sageli päris tulemuslikult. Muu maailma edulood annavad lootust ka Eesti soodele, kuid selge on see, et Lääne-Euroopa sootaastamise meetodid meil ei tööta. Selleks, et leida meie tingimustele sobivaid meetodeid, on vaja hästi tunda kohalike soode hingeelu.

Niisiis, kui poolsajand tagasi loodi Nigula looduskaitseala selleks, et mõista siinseid soid nende paremaks kuivendamiseks, siis nüüdseks on vaja 50 aasta pikkust kogemust kasutada hoopis vastupidiseks eesmärgiks. Nigulas läbiviidud inventuurid, süvitsiminevad uuringud ja eelkõige siinsed pikaajalised seireandmed aitavad otsida probleemide põhjuseid ja leida neile lahendusi ka mujal kui Nigulas. Vähe sellest, et siin teada saadut on võimalik peegeldada teistele Eesti soodele, saab neid andmeid kasutada ka mujal Euroopas. Praegu on Nigula referentsala Hollandi soode taasrajamiseks, mis tähendab, et Madalmaade soode ökoloogilise terviku ja veerežiimi taastamisel püüeldakse Nigula näitajate poole.

Kui kaitseala loomise ajal väärtustati vaid sookompleksi, siis tänaseks on kaitseala parema uurimise tulemusena ala ja väärtused päris oluliselt muutunud.

Nii on siinse looduskaitseala põhjaosa mets tänu oma rangele kaitsele tänases Eestis üheks paremini säilinud vanaks looduslikuks metsamassiiviks, kus leidub mitmeid kõrgväärtuslikke võtmeelupaiku ning elab hulgaliselt kaitsealuseid liike.

Nigula tuumväärtused, raba ja mets vajavad servadesse ka inimõjuga alasid. On selge, et loodus on seda rikkam, mida mitmekesisem on maastikupilt. Pärandmaastikke – põlde ja heinamaid on vaja heterogeensete elupaiga-

nõudlustega liikide jaoks. Pärandmaastikud säilivad aga ainult tänu inimestele.

Nigula looduskaitseala on olnud väga range-režiimiline kaitseala, ja täitsa kindlasti jääb see raba ja metsaalade kaitseks ka edaspidi. On aga selge, et ilma kohaliku kogukonnata loodust ei kaitse – ilma inimesteta ei oleks neid, kes hooldaksid pärandmaastikke või kes hoiaks silma peal, et kaitsealal pahandust ei tehtaks. Seega kui peaks unistama, et milline on Nigula 50 aasta pärast, siis tahaks loota, et 100 aastast Nigulat kaitseb paberite ja ametnike kõrval eelkõige kohalik maarahvas.

Murel Merivee

Keskonnaministerium Keskonnakorralduse ja – tehnoloogia osakond

Hr. Rein Raudsepp

Vastus 14. september, 2007.a.

Maxit Estonia ASi maavara kaevandamise loa KMIN-068 laiendamise taotluse kohta

Pöördun Teie poole seoses jätkuvate keskkonnavalaste rikkumistega ja tegematajätmistega Maxit Estonia ASi poolt Arumetsa külas, Häädemeeste vallas.

Vastavalt Keskonnaministeriumi käskkirjale nr. 246 02.03.2007.a. määrati kaevandamisloa omanikule kohustused. Kahjuks neid nõudeid ei ole täidetud. 16.01.2007.a. Häädemeeste Keskkoolis toimunud Saviaugu uue karjääri laiendamise arutelul lubasid firma esindajad täita kõiki esitatud nõudeid. Nagu on näidanud 12 aasta kogemused, ei ole see neil plaaniski!

Antud käskkirja lõige 2.4. osas punktis 10.2. nähti ette mäeeraldisega piirnevatele kinnistutele juurdepääsutee võimalus.

Maxit Estonia ASi poolt on juurdepääsutee suletud pinnakraaviga ja ette on tõstetud suurte traktorite rattad! Samas on see pinnakraav suunatud otse Arumetsa oja.

Punktis 10.04. eelpool nimetatud käskkirjas kohustati kaevandajat savitranspordil karjäärist mitte reostama lenduvate tahkete osakeste (tolmu) näol naaberkiinnistuid. Esitati teede niisutamise kohustus tolmu levitamise tõkestamiseks.

Järg lk. 2

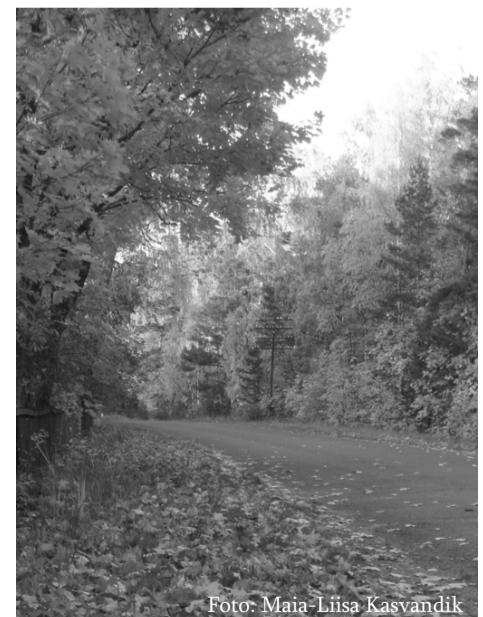
IGAL OINAL ON MIHKLIPÄEV

Vili on võetud, kartul käsil, sügiskünn tulekul, mihklikuu möödas. On aeg alustada suseadmiste sügiskünniga ka meie lehe veergudel. Juunis väljakuulutatud kolmekuuline trükipaus on läbi. Nagu sai lubatud, hakkame nüüd senisest veelgi aktiivsemalt tegelema kohalike probleemidega – vastavalt EER Suurkogu otsusele. Alustame juba selles numbris siinkandis asetleidvate sündmuste avalikustamisega, sest seda meie valla juhtoinad kõige rohkem kardavad. Mida vähem saab rahvas teada vallavõimu telgitagustest, seda lihtsam on ju teda tumeduses hoida, teda valitseda!

Tähelepaneliku lehelugeja jaoks on kindlasti juba avaldatud numbrite põhjal tekkinud päris mitmeidki vastuseta jäänud huvitavaid küsimusi. Nagu kasvõi kommenteeritud intervjuus SA Luitemaa juhatuse liikme Moonika Aniga (vt. ja loe „RH” nr.6 – IKKA INTERVJUUST). Mäletatavasti palus „RH” prl. Anil või SA Luitemaa nõukogu senitundmatul esimehel kirjutada vastus hiljemalt 15.septembriks k.a. Loole lisab vürtsi prl. Ani kindlasõnaline keeldumine igasugusest vastamisest 20. septembril... Ilmselt tuleb neile vastuseta jäänud (valusatele!?) küsimustele teavet otsida kuidagi muutmoodi. Juba selles numbris soovisime näiteks avalikustada SA Luitemaa 2006.a. aastaaruande põhipunktid, kuid meie suureks üllatuseks Pärnu maakohtu registriosakonda pole seda seni veel saabunud... Huvitav, millist salajast infot püüab SA küll varjata!? Teavitame teid sellest juba järgmises numbris. Seekord alustame kahe järjejutu avaldamist Häädemeeste vallas asetleidnud ja asetleidvatest tõestisündinud lugudest. Silmapiiril on veel üht-teist huvitavat.

Ja pöördelised sündmused, mis hiljaaegu lausa vapustasid naabervalda, peaks andma mõtteainet ka meile. Üks on aga selge – mihklipäeva ei saa olematuks muuta, edasi lükata. See tuleb lõpuks ikka.

EER Häädemeeste rakk.

Alates märtsikuust käesolevast aastast, tänase hetkeni, neid nõudeid täidetud ei ole! Savi transportimisel karjääril levivad suured tolmu kogused naaberkiinnistutele, kahjustades eraisikute vara, tekitades omanikele materiaalselt kahju metsade reostuse näol.

Laiendatava mäeeraldise ümber on rajatud ringkraav, mille hägusad saviveed voolavad otse Arumetsa oja. Pean ohtlikuks vanast karjääril savilögase vee pumpamist esimesse settetiiki, arvestades suuri koguseid ja kahe tiigi settimise võimalusi. Kuna Maxit Estonia ASil puudub tõhus pinna- ja heitvete kogumis- ja puhastussüsteem territooriumil, siis püütakse kõik suunata abikraavide abil Ärna oja ja VIA Baltika suunal Hädemeeste oja ja paisjärve. Sama kehtib ka Arumetsa oja suhtes.

Keskonnateenistus ja Keskonnainspeksioon ei nõua tehase territooriumile omavoliliselt rajatud kraaviharude likvideerimist (Ärna oja)!

Tehase korstna taga on tasandatud kallak Ärna oja suunas, samas ladustatakse sinna jätkuvalt igasuguseid tootmisjätmeid. Otse lastakse Ärna oja ka turbamaja ümbruse sadeveed, mis viivad endaga kaasa oja kinnikasvamist soodustavaid jätmeid (turvas, süsi, savi, vana toodang, praaktodang, masinate ja mehhanismide õlid).

Kinnistu 21301:004:0049 juures olev piirikraav on kinni ummistunud (tehasepoolses otsas), tekitades erametsas üleujutusi juba aastaid.

Ärna oja - tehase territooriumit läbiv osa on ummistunud ja setetest täis kasvanud. Samuti on aastaid reostades setteid täis ja kinni kasvanud Arumetsa ja Ärna oja, Arumetsa paisjärv ja Hädemeeste oja. Hädemeeste Vallavalitsuse lubadus (16.01.2007.a.) eelpool nimetatud veekogude puhastamise osas on jäänud lihtsalt suusõnaliseks lubaduseks!

Seoses ohtlike jätmete põletamisega tehases satub õhku väävli-, ja teisi keemilisi ühendeid. Arumetsa küla, Hädemeeste aleviku ja ümbruskonna elanikud olid ebameeldivast haisust häiritud 01.03., 09.04., 10.04., 19.04., 22.04., 23.04., 06.05., 07.05., 14.05., 28.05., 29.05., 06.06., 28.06., 23.07., 24.07., 30.07., 03.08., 04.08., 08.08., 11.08., 12.08., 13.08., 09.09., 11.09., 14.09. käesoleval aastal.

Sellest järelduvalt nõuan Keskonnaministeriumilt Maxit Estonia ASile nõude esitamist keemilise püüdefiltri projekteerimise, kohese paigaldamise, ning kasutusele võtmiseks, väävli- ja teiste keemiliste ühendite püüdmiseks ja haisu neutraliseerimiseks!

Olemasolev tolmufilter ei vasta parimale võimalikule tehnikale ja ei taga ümbruskonna elanikele puhast inimväärset elukeskkonda.

Võttes arvesse kõike eelpool kirjeldatud, palun kontrollida kõiki neid tähelepanekuid! Palun Keskonnaministeriumil nõuda Maxit Estonia ASilt keskkonnavalaste nõuete täitmist, puuduste, vigade kohest kõrvaldamist! Samuti naaberkiinnistute omanikega arvestamist ja vastutustundlikku suhtumist keskkonda!

Keskkonna kompleksloas on antud Maxit Estonia ASile liiga kergekäeliselt, põhjendamatu 320-tunnine tehnoloogiline äkkheide aastast. 2006.a. vajati ainult 127 tundi, sellest järelduvalt – neis piires on ka reaalne vajadus!

Ei ole normaalne, et tehasele antakse ajaliselt nii suur voli töötamiseks ilma filtriteta ja reostamiseks keskkonda.

Nõuan antud piirmäärade läbivaatamist ja uute kehtestamist!

Keskonnaministerium peaks hea seisma keskkonna säästmise mitte aga selle reostamisele kaasaaitamise eest!?

Maxit Estonia ASile antavate kaevandus – ja laienduslubade väljastamine / mitteväljastamine Keskonnaministeriumi poolt peab sõltuma otseselt firma tegematajätmistest, samuti keskkonna-vaenulikest tegevusest naaberkiinnistu omanike ja ümberkaudsete elanike suhtes! Teilt vastust ootama jäädes

Lugupidamisega, Erko Ristmäe

Koopiad: Keskonnaminister, Pärnumaa Keskonnateenistus, Pärnu Keskonnainspeksioon, Eestimaa Rohelised Hädemeeste osakond, Hädemeeste Vallavalitsus, Hädemeeste vallavolikogu

EESTI HARIDUSEST JA TULEVIKUST

Meie koolil on vaja anda oma õppuritele edasiviivaid ideid, rahvuslikust mõtlemisest tulenevalt rohkem alternatiive ja elujaatavaid inimväärtusi (rahu, armastus, vägivalatus, tõde ja õige käitumine). Valikuvabaduse mõõdutundetu propageerimise asemel tuleb õpetada hoopiski vastutust. Õpetaja kui kultuurikandja ja kasvataja peab pakkuma õpilastele inspiratsiooni ning et õppimise resultaadina saaksid ühendatud MÕTE ja SÜDA. Et õpetajast saaks riigis kõrgelt hinnatud kasvatuskunstnik, kes kehtestab koolis koostöö, mitte konkurentsivõitluse. Õpilased peavad taipama, et VAIMSUS ON KÕRGEIM ENERGIA, nagu on seda ka sünnimaa-armastus koos kodu-armastusega! Ning et hingetu (väärtushinnanguteta) arvuti ei asenda head ja tarka raamatut.

Vahemärkus: *“Tuleb välja, et tükk aega arvutite, pornosaitide ja sõjamängudega harjutatud lapsel on äkki taas vaja raamatut!”* (Mati Unt – Sirp 20. 10. 2000)

Ja kindlasti tasub neil veel meeles pidada TÜ 1995.aasta külalislektori mehniklase Julio Serna hoiatust: *“Nägu ja süda puuduvad nii ühiskonnal kui indiviidil, kes on nagu varjud või lihtsalt teiste koopiad.”* Nii õpetajad, õpilased kui ka riigimehed peavad praegu tajuma seda ülisuurt vastutust oma rahva ja riigi ees. Kuid kõik algab ikkagi hinnangu andmisest oma kommunistlikule minevikule, sellest (sisuliselt ja praktiliselt) lahtiütlemisest. Sellega on juba väga kiire, sest ebaeetilised ühiskonnas ei saa ju kool õpetada eetilisi õpilasi. Nii ühiskonnas kui ka koolis levib alkoholism, narkomaania, vägivald ja prostitutsioon, totalitaarsest eilsest pärit silmakirjalikkus.

Vahemärkus: Eesti politseil tuli tegeleda alkoholi tarvitunud noortega

2003.a. 7124 korral

2004.a. 8700 korral

2005.a. 9062 korral

Oleme seetõttu viimased 15 aastat koolis kasvatanud teesklevat põlvkonda – kes räägib küll seda, mis on õige, aga ei käitu nii! Seda põlvkonda iseloomustab sageli:

1. Isiklik vabadus üle kõige.
2. *“Ei tea ega tahagi teada, vähem probleeme!”*
3. Ükskõiksus ja hoolimatus.
4. Põnev elu töö asemel.
5. Auto!
6. Lünklik maailmapilt.

Milline suurepärase kasvulava üha uutele ja uutele *sehkendajatele!*

Siit on juba võrsunudki uus inimtüüp nn. projektipõhises Eesti eduühiskonnas – noored uusboheemlased (subkultuuriinimesed). Sotsioloog Airi Allaste andmetel (PM 08. 10. 2005) on nad orienteeritud ühiskondlikule karjäärile (vt. erakonnakeste noortekogude eliiti!), boheemelustiili harrasta-takse vabal ajal. Ühine muusikamaitse, (klubides) pidutsemine ja uimastitarvitamine loovad sõpruskondades tugevad sidemed, millele lisandub ka pragmaatiline väärtus. Eristumine “teistest” ja usk oma käitumise mõtestatusse seondub elitistliku enesemääratlusega. Neil meeldib end näha avangardistliku ja alternatiivse *undeground*ina, kes ei kõhkle seadustest üleastumisel. Kõik see seondub nende jaoks veel aga sovetlikust eilsest tänaseni tegutsevate kollaboraatorite poolt kasutatavate topeltstandardite ülevõtmisega, mis annavad tegutsemiseks nahaalse enesekindluse. Tulevikku suunatud mõtlus ja püüdlused on asendatud vastutuse eest põgeneva (!) lõõgastumisega olevikus – koos kogu aeg kõrvus pläri-sevate pleieritega.

Kuid õige ja edukas tegu eeldab missiooni ja visiooni olemasolu. Milline on siis see Eesti ja eestlase (elu)missioon ja (tuleviku)visioon?!

Vahemärkus: *“Väikesel Eestil oleks võinud olla iseseisvudes uus idee. Meile pakutakse klaashelmeid ja punase riide ribasid...”* (Mati Unt – Sirp 02. 06. 2000)

Kuidas me tahame rahvana jätkata? See on meie eksistentsiaalne põhiküsimus. Kui nii, nagu senini (pärast taasiseseisvumist), siis oleme juba 100 aasta pärast nn. uusliivlased. Hääbuv hõim lobisemas läänelikke lollusi Läänemere idakaldal. Kui valime aga JÄÄMISE TEE, siis saaksime IGAVIKULISEKS RAHVAKS. See on aga mõeldav vaid viivitamatu SÄÄSTLIKKUSE MAAILMAVAATE juurde pöördumisega. Üheskoos. Vaid siis saaksime keskenduda kompleksse keha-, vaimu- ja hingehariduse kaudu keskkonnaharmonia poole, otsimaks elu eesmärki, et olla jumaliku Armastuse valguses õnnelik. Et õnnelikkus sõltub tõesti säästlikkuse maailmavaatest, näitab selgelt 2006.a. *“Happy Planet Index”* (õnneliku planeedi indeks), kus oleme “tänu” taastumatute loodusressursside ülemäärasele kasutamisele (st. eelkõige raiskavat energiavarustust) maailma 178 riigi seas tagant kuuendal kohal!... Võiksime vabalt esitada endile (valiku)küsimuse: *“Kes keelab meilgi olla tarbimisele mitteorienteerunud ühiskond nagu Vanuatu !?”* (kes on selles nimistus esikohal). Seda sammu toetavad ju (kaudselt) oma väärtushinnangutega ka kõik Eesti erinevad rahvarühmad (2003. aasta uuringu tulemusena):

MIS TOIMUB VANAVESKI KINNISTUGA I ?

See lugu on pika habemega ja algus ulatub möödunud sajandi viimasesse kümnendisse – aega, mil uus Häädemeeste vallavanem, Urmas Aava isiklikult tõi Koitlate õuele mehe, kes pidi aitama olemasoleva elamu juurde ostueesõigusega saadud vanad talumaad läbi ametkondade kadalipu kinnistusraamatusse kanda. Miks vallavanem isiklikult asjaga tegelema hakkas, see saab lugejale selgeks järjeloo ilma hakkavast jutustusest. Toome lugejate ette mitmeid dokumente tõestamaks ametkondade omavahelist vääritud koostööd, millega omavalitsus loodab paremaid rannaalasi omanikelt kätte saada (ja on juba ka saanud!), et need siis suurte kasudega maha müüa. Tahame avaldada õpetliku ja hoiatava loo sellest, kuidas ametnikud petavad neid usaldavaid vallakodanikke ja kuivõrd raskeks isemõtlejate-vastuhakkajate elu vallas tehakse.

Et hetkeolukord on eriti omapärane, alustame abipalve avaldusega volikogule ja aastataguste kirjade avaldamisega, sest Vanaveski probleemiga tegelema pidanud komisjon polnud oma lubadusi (tutvuda ka maaomanike käes olevate dokumentidega) täitnud. Nendest kirjadest saab juba küllaltki kokkuvõtliku ülevaate ühe pere kannatuserajast, mille üks ots lõpeb Häädemeeste vallamajas. Täna on lood koguni niikaugel, et pere on pidanud Pärnust perearsti otsima, sest pole mõeldav tervisehäirete korral minna abi saama arstilt, kes volikogu esimehena alavääristab oma patsiente.

Loo kirjapanijaks on kinnistu omaniku (maa on Arvo Koitla nimel) abikaasa Lydia Koitla, kes on abikaasa tahtel olnud nende ühisvara õiguste kaitsel aktiivselt tegev üle nelja aasta, ajast mil esimest korda oli Vanaveski detailplaneeringu avalik väljapanek vaid 9 päeva (31.07.-09.08.2003). seadus nõuab 14 või enam päeva. Avalik arutelu toimus kohe 11.08.2003.a. (kiirustamisel olid siis omad põhjused), ühtki vastuväidet tookord polnud ja vastutavatel ametnikel polnud silmi seaduserikkumise märkamiseks. Volikogu istungile vallavalitsus aga planeeringut oma otsusega ei suunanud, lasi dokumentidel hoopis kaotsi minna...

16.01.2007.a. oli Vanaveski detailplaneeringu teistkordne avalik arutelu peale 20-päevast avalikku väljapanekut 30.11.-18.12.2006.a., kuid tänaseks (8 kuud hiljem!) pole veel vallavalitsuse otsust planeeringu edasise saatuse kohta (seadusega on antud otsuse tegemiseks 30 päeva. Ei reageeri ka volikogu neile Koitlate poolt 15. aprillil k.a. esitatud „Taotlusele“ kehtestada detailplaneering. 21. augustil esitasid omanikud „Teabenõude“ volikogule küsimusega, miks pole vastatud nende taotlusele (teabenõudele tuleb vastata 5 päeva jooksul!). Volikogu suhtumine kodanike kirjadele vastamisel on eriti kummaline, sest vastatud on vaid esimesele avaldusele, teised pöördumised on jäänud hüüdjaks hääleks kõrbes(!) Siiski-siiski, 17. septembril ütles vallasekretär Koitlale, et teabenõudele olevat volikogu suusõnaliselt (!?) vastanud. 22. septembril saabus vallavolikogu kiri, kus vabandati vastuse venimise pärast ja et volikogu on „Taotlusele“ suuliselt vastanud...

Häädemeeste Vallavolikogule

Arvo Koitla, Lydia Koitla
Orajõe küla, Häädemeeste vald, Pärnumaa
Avaldus, 12.06.2006.a.

Pöördume Häädemeeste Vallavolikogu koosseisu poole lootuses, et volikogu teostab erapooletut ja sõltumatut kontrolli Häädemeeste Vallavalitsuse tegemiste ja otsuste üle.

Oleme mitu aastat kannatlikult oodanud meile kuuluva Vanaveski kinnistu detailplaneeringu vastuvõtmist Häädemeeste Vallavalitsuse poolt (detailplaneeringu algatamise otsus kinnitatud 19.12.2001.a.). Korduvalt on leitud erinevaid puudusi, mida oleks saanud detailplaneeringu korrektse läbitöötamise tulemusena esitada ka koos ühel teatisel, et vähendada asjatut närvi-, aja- ja sõidukulu. Asjad oleks korda saanud vaid paari vallavalitsuses peetud arutelu järel.

Oleme kõik seni n.ö. avastatud puudused kannatlikult kõrvaldanud ning sellise vallavalitsuse tööstiili tulemusena kogunenud materjalide põhjal oleme saanud küllaldaselt tõestusmaterjali Häädemeeste Vallavalitsuse venitustaktika kohta, mis seondub Vanaveski kinnistu ja selle lähiala detailplaneeringuga.

Teame, et viimasele Häädemeeste Vallavalitsuse istungile (06.06.2006.a.) andis Merle Loothing arutamiseks Vanaveski kinnistu detailplaneeringu, kuid tänaseni (12.06.2006.a.) ei ole omanikud otsuse kohta mingit teadet saanud.

Vallakodanikena esitame Häädemeeste Vallavolikogule õigustatud küsimuse, kas vallavalitsuse liikmed võivad ignoreerida vallakodanike õigusi neile kuuluvat vara käsutada ja kasutada omal äranägemisel järgides Eesti Vabariigi seadusi? Oleme täitnud igasuguseid arukaid ja arutuna tunduvaid nõudeid seoses Vanaveski detailplaneeringuga (detailset informatsiooni sooviksime anda volikogu liikmetele erakorralisel volikogu istungil) ja nüüd soovime, et Häädemeeste Vallavalitsuse liikmete psühholoogiline terror meie ja meile kuuluva vara vastu lõppeks.

Kui Häädemeeste Vallavolikogu ei suuda vallavalitsuse liikmete poolt meile suunatud psühhoterrorit lõpetada, pöördume abi saamiseks Eesti Vabariigi Valitsuse poole.

Rahulolematu valija

Olen rahulolematu vallakodanik – valija, kellel on tõsiseid etteheiteid Häädemeeste valla volikogule. Küsin, kui paljud vallakodanikud on käinud volikogu korrapärastel istungitel külalistena, et näha ja kuulda, kuidas rahvaesindajad töötavad? Oletan, et vaid kümmekond, kui sedagi. Üldsuse huvi puudumine volikogu töö vastu on tekitanud olukorra, kus saadakse vastu võtta otsuseid, mis on tihtipeale seadustega vastuolus. Volikogu tööd dikteerib vallavalitsus, mille liikmed (eesotsas vallavanemaga) jälgivad volikogu iga liiget. Ühtki vallavalitsusele vastumeelset otsust kas ei võeta häälteenamusega vastu või ei lubata mitesobivaid teemasid üldse volikogus arutlusele võtta.

Olin enne käesoleva aasta juunikuud ka ise samasugune vallakodanik nagu kõik need, kes volikogu tööst midagi ei tea, kuid isiklikud probleemid vallavalitsusega sundisid mind abipalvega vallavolikogu poole pöörduma, et

vallavalitsuses toimuvat kontrollitaks. On ju volikogu esimees omavalitsuses kõige kõvema sõnaõigusega ametnik. Palusin kaitset vallavalitsusepoolse pikaajalise psühhoterrori eest, lootsin, et kõikvõimas volikogu kutsub vallavalitsuse korrale ja kaitseb vallakodaniku seadusega tagatud õigusi. Mis aga juhtus – minu suureks üllatuseks pöördus volikogu esimees enne minu avalduse ettelugemist vallavanema poole. Kas ta küsis luba või leppis mõnes muus küsimuses kokku, see pole minu jaoks oluline, tähtis on see liigutus, mis toimus vahetult enne abipalve ettelugemist, see oli imelik, see vajutas pitseri volikogu esimehe autoriteedile minu kui valija silmis. Avaldus oli kirjutatud ju vallavanema ja vallavalitsuse tööstiili kritiseerides, see oli abipalve volikogu poole. Edasine andis kinnitust minu kahtlustele volikogu esimehe lojaalsusest vallavanemale. Peale avalduse ettelugemist sai sõnaõiguse vallavanem, kes seaduseparagrahve ja kõiksugu eneseõigustusi ette lugedes säras võidurõõmsalt nagu päike volikogu kohal (istus ruumis kõrgemal kohal). Volikogu juhatus näis rahul olevat, vastus käes ja võis otsad kokku tõmmata ehkki juhatuse liikmed nägid hästi ka abipalujat, ei kavatsetudki minule sõna anda. Nii on seni toimunud meie mureasjas ka kõik muud Eesti Vabariigi õigusasutused kust oleme abi otsinud – kuulatud on vaid omavalitsuse õigustusi, abipalujat nagu ei eksisteeriks.

Tavalisest pikema mõttepausi ajal tõusis ühe volikogu liikme käsi ja sõnaõiguse saanud rahvaesindaja juhtis ruumisviibijate tähelepanu ka avaldaja kohalviibimisele ja soovitas volikogul ka mind ära kuulata. Sain sõnaõiguse ja loodan, et mõnedki asjaolud said kohalviibijatele selgemaks

Ootasime volikogupoolset kiiret reageerimist, sest meie abikaasaga olime omaltpoolt teinud kõik võimaliku ja ka võimatu võimalikuks teinud, mis ongi vallavalitsuse maruvihaseks ajanud, nii et enam muid vahendeid ei leita, kui mingid seaduseelnõud, mis meie küsimuses pole vettpidavad ja pidevalt kasutab vallavalitsus meie materjalide menetluses venitustaktikat. Kuhu tahetakse taolise tööstiiliga välja jõuda? Kas on vallavalitsusel hoopis mingi salajane lootus meie materjalidega üldse mitte kuhugi välja jõuda?

Kõigest eelnenust oli mul juba oma nägemus volikogu tööstiilist ja tänaseks olen sellele kõvasti kinnitust saanud, kahju ainult, et suund on negatiivne. Täna on mulle ka teada, et volikogu 15-st liikmest 7 on opositsioonis ja et koalitsioon nende ettepanekuid eriti ei aktsepteeri. See, mida volikogu juunikuul toimunud istungi lõpus otsustas oli nagu tavaliselt kombeks, anda otsustamine komisjonile, mis midagi nagunii ei tee. Palusin oma avalduses volikogu liikmetel leida aega meie ärakuulamiseks, sest see väike selgituslik sõnavõtt andis vaid üldise pildi toimuvast.

Täna on pole meid ära vaevunud kuulama ei komisjon, mille esinaine lubas kindlasti juulikuus komisjoni kokku kutsuda ega tunne huvi ka volikogu liikmed sellest, mis tegelikult toimunud on ja mis toimub praegu. Seadused vallavalitsusele ei laiene, tänase seisuga (13.09.2006) ootame vallavalitsuse poolset reageeringut meie vastuskirjale juba 40 päeva, aga nagu tavaline Häädemeeste vallas, kaovad dokumendid ei tea kuhu ega vaevuta vallakodanike õigusi austama.

Käesoleva kirja lõpp järgmises numbris.

Raiesmaa talu lauda lugu I

Kõik algas 2005.a. jaanuaritormiga, mis muutis Raiesmaa talulauda praktiliselt kasutuskõlbmatuks. 2007. aastal otsustas peremees püstitada loomadele ajutise varjualuse. Kõik, mis seejärel juhtus, on olnud nagu halvast unenäos. Iseenesest lihtne toiming osutus ootamatult keeruliseks ettevõtmiseks. Alljärgnevalt avalikustame järjejutuna kõik selle looga seotud ametlikud dokumendid, mis valgustavad hästi Häädemeeste vallavalitsuse asjaajamiskultuuri.

Keskkonnaministeerium
Pärnumaa Keskkonnateenistus
Lembit Künnapas, Raiesmaa talu,
Rannametsa küla, Häädemeeste vald

Teie 04.05.2007
Meie 18.05.2007 nr 38-3-1/25616-4

Loomade varjualuse rajamine

Pärnumaa keskkonnateenistus on läbi vaadanud Teie poolt 04.05.2007 saadetud kirja, milles palute Pärnumaa keskkonnateenistuse nõusolekut Häädemeeste vallas Rannametsa külas asuvale Raiesmaa maaiüksusele (katastritunnusega 21301:005:0081) uue loomade varjupaiga rajamiseks (vastavalt Teie poolt esitatud skeemil näidatud asukohta). Loomade varjualune rajatakse vaiadele mõõtmetega 5x10 m. Kõnealune maaiüksus asub Luitemaa looduskaitseala Luitemaa piiranguvööndis, mille kaitse-eesmärk seal esinevate loodusväärtuste ning maa kasutamisel väljakujunenud traditsioonilise pärand- kultuurimaastiku säilitamine ja kus kehtib vastavalt Vabariigi Valitsuse 26. oktoobri 2006.a määrusele nr 223 „Luitemaa looduskaitseala kaitse-eeskiri” kehtestatud kaitsekord. Vastavalt kaitse-eeskirjale § 14 lg 2 p2 on kaitseala valitseja nõusolekul lubatud Luitemaa piiranguvööndis uute ehitiste püstitamine.

Pärnumaa keskkonnateenistus on seisukohal, et 50 m² suuruse loomade varjualuse rajamine kõnealusele kinnistule vastavalt Teie poolt esitatud skeemil näidatud asukohta ei kahjusta sealseid loodusväärtusi ja anna nimetatud ehituse püstitamiseks nõusoleku. Ehitise püstitamisel tuleb kasutada piirkonnas traditsioonilisi ehitismaterjale ja stiili.

Lugupidamisega, Toomas Padjus, juhataja.

Häädemeeste Vallavalitsus
Istungi protokoll
Häädemeeste, 12. juuni 2007 nr 18

Istung algas kell 10.15, lõppes kell 11.40.
Juhataja vallavanem Urmas Aava.
Protokollija vallasekretär Moonika Ani
Osa võtsid vallavalitsuse liikmed vallavanem Urmas Aava, abivallavanem Toomas Abel, abivallavanem Tiiu Talvak, pearaamatupidaja Ly Lehemets, osa võttis vallasekretär Moonika Ani.
Läbirääkimised päevakorra suhtes.
Otsustati kinnitada järgmine pärvakord:

/.../

2. Kirjaliku nõusoleku väljastamine;

KUULATI: Vallavanem U. Aava ettekannet Lembit Künnapase esitatud kirjaliku nõusoleku väljastamise taotluse kohta, 50 m² suuruse ehitusaluse pinnaga ajutise loomade varjualuse ehitamiseks.

OTUSTATI: võtta vastu korraldus nr 145.

Häädemeeste Vallavalitsuse KORRALDUS
Häädemeeste, 12.juuni 2007 nr 145

Tulenevalt Lembit Künnapas taotlusest ja Kaido Künnapas 17. märtsi 2006. a volikirjast nr 1048/2006 ja võttes aluseks „Ehitusseaduse” § 16 lõike 1 punkti 1, § 17 ning Häädemeeste Vallavolikogu 18.juuni 2003. a määruse nr 15 „Häädemeeste valla ehitusmääruse kinnitamine” (KO 2003, 106, 1943; 2005, 207,1998) punktid 2.3.3.2, 4.2.9 ja 9.2.1 annab Häädemeeste Vallavalitsus korralduse:

1. Väljastada kirjalik nõusolek Lembit Künnapasele ajutise loomade varjualuse ehitusalune pindala (50 m²) ehitamiseks Rannametsa külas Raiesmaa kinnistul (katastritunnusega 21301:005:0081).
2. Korraldus jõustub Lembit Künnapasele teatavastegemisest.

Urmas Aava, vallavanem
Moonika Ani, vallasekretär

Väärteoprotokoll nr.1

Häädemeeste Vallavalitsus
Olavi Liimal, ehitusnõunik
Koostamise koht: Rannametsa, Raiesmaa
12.06.2007.a. kell 14:30

Menetlusalune isik: Künnapas, Lembit.

Elukoht: Häädemeeste vald, Rannametsa küla, Raiesmaa.

Väärte kirjeldus: Omavoliline ehitus Häädemeeste vallas, Rannametsa külas, Raiesmaa kinnistul.

Rikkus nõudeid: Ehitusseadus § 29 lõige 1.1 ja 1.2.

Väärte kvalifikatsioon: Ehitusseadus § 69 lõige 1.

Ütlused: Lembit Künnapas keeldus andmast seletusi kirjalikult ja keeldus protokollile allakirjutamast.

Protokolli koostaja: O. Liimal.

Häädemeeste Vallavalitsus
Kirjalik nõusolek nr HDM 2007-8/KN väikeehitise püstitamiseks

13.06.2007

Käesolevaga esitan Pärnumaa maakonna Häädemeeste valla haldusterritooriumil ehitada¹³ kavatsetava ehitise kohta 2 lehel järgmised andmed:

1. Väljastaja: Häädemeeste Vallavalitsus, allakirjutaja: Olavi Liimal, ehitusnõunik
2. Ehitise ja ehitamise andmed
- ehitisregistri kood: 120538650
4. nimetus: Ajutine loomade varjualune

6. aadress: Raiesmaa, Rannametsa küla, Häädemeeste vald, Pärnumaa
7. kasutamise otstarve: Loomakasvatushoone, sealhulgas karuslooma- või linnukasvatus
- kirjaliku nõusoleku taotlus: HDM 2007-9/KNTA, 11.06.2007
- kavandata kasutuselevõtmise aeg: 15.07.2007
- kavandata kasutamise lõpetamise aeg: 14.07.2012
3. Dokumendi lisad
- 3.1. muu lisa, KORRALDUS, 145, 12.06.2007

Järgneb

Algus lk. 2

1. Tervis
2. Tugev pere
3. Rahu maailmas
4. Puhas keskkond
5. Önn

Kas ja kuidas leiame selle otsustava eetilise sammu tegemiseks rahvuslikust mälest üles oma ARENGUINSTINKTI !? Loomulikult eeldab see loobumist levivast kastiühiskonnast (vt. “RH” nr.2), samuti näivuse ja mänguga aega veetvast läänelikust riskiühiskonnast. See tähendab sujuvat suundumist loodushoidliku majandusmudeli juurde, kus kogu tootmine (ja heaolu!) on allutatud ökoloogilisele bilansile meid ümbritseva keskkonnaga.

“Eestis on kohti, kuhu pole kunagi ulatunud ükski riiklik võim. Neis paikades saad käia ennast sisemiselt korrastamas – et ehitada üles maailm enda sees. Enne kui hakkad Eesti riiki ehitama, pead sa Eesti riigi enda sees üles ehitama, sõltuvalt sellest, kuidas sa oma kohustust mõistad.” (Fred Jüssi)

Selliseid mihklikuu mõtteid siis meie lehe lugejatele.

Tiit Merenäkk

“Roheline Häädemeeste”
trükiarv 1500
Trükikoda: Bookmill
e-mail : rohelineleht@gmail.com
Toimetaja k.t : Tiit Merenäkk
ilmub kord kuus
Meie ajaleht on loetav internetis:
<http://rohelineleht.googlepages.com>